

22.8. Інноваційна діяльність та логістика

Голова секції – доц. О. М. Пстухова
Секретар секції – ас. Л. М. Минко

Ауд. В-506

1. Державна підтримка інноваційної діяльності за умов глобалізаційних процесів

Юлія Богданович, Ольга Пстухова

Національний університет харчових технологій

Вступ: Глобалізаційні процеси торкаються всіх сфер життєдіяльності людини. Вони мають особливі прояви у сфері знань та інновацій. Глобалізація сприяє поширенню цих знань і досвіду у світовому масштабі. На локальному рівні вона дає можливість розширити розробку інновацій. Також, вона сприяє розвитку науково-технічних зв'язків та міжнародному співробітництву. Усе це можна вважати позитивними наслідками глобалізаційних процесів, але є й негативні. Внаслідок транснаціоналізації, підтримка окремих секторів набуває протиріч, пов'язаних із суб'єктністю діяльності. Глобалізація сприяє не тільки припливу, але й відтоку нових знань та ресурсів. Це робить державну політику неефективною і вимагає додаткових змін у державній інвестиційно-інноваційній політиці [1].

Методи досліджень: У процесі роботи застосовувалися такі методи: метод аналізу і синтезу, індукції та дедукції, абстрагування, систематизації та моделювання.

Результати: Особливо важливого значення для підвищення конкурентоспроможності національної економіки, її сталого збалансованого зростання набуває державна політика, що стимулює інноваційну діяльність економічних агентів завдяки ефективному використанню внутрішніх і зовнішніх джерел розвитку [2].

Державна інноваційна політика України, в останні роки, характеризується крайньою пасивністю. За роки незалежності не досягнуто успіхів у переході до інноваційної моделі розвитку економіки і, більше того, допущено деградацію науково-дослідного потенціалу і наукомісткої промисловості. Уряд, як і раніше, не приділяє достатньої уваги створенню національної інноваційної системи. На вирішення відповідних проблем спрямована Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів, яка у 2009 році пройшла парламентське слухання. Вона з самого початку враховувала закони глобалізації, а також передбачала адаптацію національної інноваційної системи до її умов. Стратегія інноваційного розвитку передбачала підвищення

конкурентоспроможності, а також посилене використання міжнародного фактора в умовах інноваційного розвитку України [3].

На фоні вище згаданої стратегії, слід визначити декілька орієнтирів щодо модернізації державної інноваційної політики України. По-перше, потрібно розширити принципи державної інноваційної політики, представлені у ст. 3 Закону України «Про інноваційну діяльність» за рахунок введення таких, що передбачають збільшення ролі держави у розвитку міжнародного співробітництва у сфері інновацій, збільшення відкритості інноваційного сектору. По-друге, повинні бути уточнені заходи державного регулювання інноваційної діяльності, а саме: формування та реалізація державних, галузевих та регіональних програм розвитку міжнародної співпраці у сфері інновацій; забезпечення захисту прав суб'єктів міжнародної інноваційної діяльності; визначення і підтримка пріоритетних напрямків інноваційної діяльності в умовах глобальних технологічних зрушень; стимулювання діяльності закордонних фінансово-кредитних установ, що фінансують інноваційні проекти в Україні; підтримка функціонування інноваційної інфраструктури, що відповідає умовам глобалізації; забезпечення фінансової підтримки виконання інноваційних проектів. Однією з головних рис нової моделі державної інноваційної політики повинна стати прогресивність, що передбачає використання світового досвіду інноваційного менеджменту, у тому числі у сфері управління дослідженнями і розробками, наукового прогнозування, стратегічного управління науково-технічним розвитком. Державна інноваційна політика повинна бути орієнтованою на досягнення світового лідерства, втілювати нове і прогресивне.

Висновки: Оскільки інновації є важливим фактором конкурентоспроможності та економічного зростання країни, необхідно вдосконалювати державну інноваційну політику країни, що вимагає врахування впливу глобалізації, оскільки вона постійно змінює природу та характер інноваційної діяльності. Модернізація державної інвестиційної політики повинна передбачати відмову від методів прямої підтримки суб'єктів інноваційної діяльності, а також стимулювання навчання і розвиток міжнародного співробітництва у сфері інновацій. Це має супроводжуватись відкритістю сектора інновацій економіки. Щодо існуючої системи в Україні, вона повинна бути адаптованою до умов глобалізаційних процесів. Зміст кожного заходу регулювання має доповнюватись з метою більшого використання можливостей.

Література

- Т. Fukiharu. Income distribution inequality, globalization, and innovation: A general equilibrium simulation. *Mathematics and Computers in Simulation*, Vol. 93, July 2013, p.117-127.
- Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 19–21 червня 2012 року / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : СумДУ, 2012. – с. 53-54.
- Рубан В. Інноваційна модель стратегічного розвитку України: методологія і досвід / В. Рубан, О. Чубукова, В. Некрасов / *Економіка України*. //— 2011. — № 6. — с. 14-19.